

sis. Udvalget finder, at retstilstanden skal forblive uændret, såfremt de hensyn, der har ført til påtalereglerne, fuldt ud gør sig gældende.

Ændringen vil betyde, at den indledende efterforskning i sager om ophavsretskrænkelser ikke begrænses af reglen i retsplejelovens § 720, stk. 3, hvorefter politiet uden en påtalebegæring kun kan foretage uop sættelige handlinger, og kun hvis det må antages, at den berettigede er ubekendt med det pågældende forhold. Det kan i visse tilfælde være til fordel for efterforskningen, at den forurettede først underrettes senere, f.eks. hvis den forurettede kan tænkes at kontakte den eller de mistænkte eller gå til pressen i en situation, hvor der er behov for at afvente, at andre lande iværksætter bevissikring. Endvidere vil bestemmelsen kunne have betydning i relation til den særlige forældelsesfrist i straffelovens § 96, stk. 1, for påtalebegæring, der ikke gælder ved offentlig påtale.

2.2.4. *Straffelovens § 153*

Da store dele af det offentlige kommunikationsvæsen er privatiseret, varetager bestemmelsen i straffelovens § 153 i dag i praksis kun en begrænset del af de hensyn, der ligger bag bestemmelsen.

Brydensholt-udvalget har derfor overvejet, om bestemmelsen i straffelovens § 153 er overflødig.

I betænkningen er det i den forbindelse anført, at handlinger omfattet af straffelovens § 153, stk. 1, er dækket af de almindelige bestemmelser i straffeloven om krænkelse af brevhemmeligheden mv. (§ 263) og om tingsødelæggelse (§ 291). Den forhøjede strafferamme i straffelovens § 153, stk. 1, var oprindelig begrundet i, at bestemmelsen tog sigte på offentligt ansatte.

Efter Brydensholt-udvalgets opfattelse er der næppe grund til at anvende en kvalificeret strafferamme, og bestemmelsen er derfor overflødig. I tilknytning hertil bemærkes, at straffelovens § 263, stk. 3, indeholder en skærpet strafferamme på 4 år for industrispiionage eller overtrædelser, der sker under andre særligt skærpende omstændigheder. Strafferammen for hærværk af betydeligt omfang er ligeledes 4 års fængsel, jf. straffelovens § 291, stk. 2.

Med hensyn til straffelovens § 153, stk. 2, anfører udvalget, at denne bestemmelse må anses for overflødig, idet telegrafsystemet har mistet sin betydning. Hvis der ikke er strafferetlig dækning i straffeloven ved misligholdelse af en kontrakt om befordring af en meddelelse, må en sådan misligholdelse imodgåes med civile retlige reaktioner på samme måde som de fleste andre misligholdelser af tjenesteydelser.

Det anføres desuden i betænkningen, at fremkaldelse af omfattende forstyrrelse i driften af bl.a. offentlig postbesørgelse eller telegraf- eller telefonanlæg er omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 193.

På den anførte baggrund foreslår udvalget, at bestemmelsen i straffelovens § 153 i sin helhed ophæves som overflødig. Der henvises til betænkning nr. 1417/2002, side 78 og 149-150.

2.3. *Justitsministeriets overvejelser*

2.3.1. *Uberettiget brug af adgangsmidler*

2.3.1.1. Som anført under pkt. 2.1.1.2. kan anvendelse af adgangsmidler til kommercielle informationssystemer efter omstændighederne være strafbar, f.eks. som databedrageri efter straffelovens § 279 a. Hvis de almindelige betingelser for at straffe for forsøg er opfyldt, jf. straffelovens § 21, vil der forud for selve anvendelsen af adgangsmidlet kunne straffes for forsøg på eksempelvis databedrageri.

Justitsministeriet er enig med Brydensholt-udvalget i, at hensynet til at beskytte IT-samfundet mod uberettigede angreb kan begrunde en fremrykket strafferetlig beskyttelse, således at der kan straffes, selv om adgangsmidlet endnu ikke er anvendt, og selv om der ikke kan føres bevis for forsøg på at anvende adgangsmidlet i en konkret sammenhæng.

Med hensyn til adgangsmidler til kommercielle informationssystemer kan Justitsministeriet på den anførte baggrund tiltræde udvalgets forslag om at indsætte en ny bestemmelse i straffelovens § 301 a. Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med forslaget fra Brydensholt-udvalget, jf. betænkningen side 139, med enkelte ændringer. Med hensyn til den skærpede strafferamme henvises dog til bemærkningerne nedenfor.

Med den foreslåede bestemmelse omfatter den fremrykkede strafferetlige beskyttelse uberettiget tilegnelse eller videregivelse af koder eller andre adgangsmidler til informationssystemer, hvortil adgangen er forbeholdt betalende brugere, og som er beskyttet med kode eller anden særlig adgangsbegrænsning. Tilfælde, hvor en person uforvarende er kommet i besiddelse af et adgangsmiddel, f.eks. ved at andre har lagt det ind på den pågældendes computer, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Kravet om, at der skal være handlet »uretmæssigt«, indebærer, at materielt atypiske tilfælde falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor der skaffes adgangskoder som led i systemadministration.